

בש"פ 8250/15 - אשרף סאלחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8250/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: אשרף סאלחי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופטת נ' בן אור) במ"ת 20447-11-15 מיום
23.11.2015, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו
של העורר עד תום ההליכים נגדו

תאריך הישיבה: כ"ז בכסלו התשע"ו (9.12.2015).

בשם העורר: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, בה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. לפי האישום הראשון בכתב האישום יוחסו לעורר שתי עבירות אינוס לפי סעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) של קטינה ילידת 1999. לפי האישום השני בכתב האישום, עת שהה העורר במעצר, גידף את השוטר ששמר עליו, בעט בדלת התא והתפרע פיזית כאשר שני שוטרים ניסו להשתלט עליו. בשל מעשים אלו יוחסה לעורר עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
3. בית המשפט המחוזי קבע קיומה של תשתית לכאורית לחובתו של העורר בהסתמך על גרסת המתלוננת שנראתה לו קוהרנטית וברורה; על הממצאים הרפואיים (הכוללים קרעים בקרום הבתולים והמטומות בירכיה ובחזה) התואמים את גרסתה; על תיעוד של העורר משמיע לחוקר משטרה הקלטת שיחה בינו לבין המתלוננת, בה היא נשמעת מספרת לו שהיא בת 16, בניגוד לגרסתו לפיה סבר שהמתלוננת בת 18; ועל עדות אחותו של העורר. בית המשפט קבע כי בנסיבות דנן קמה חזקת מסוכנות, המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריח, והמתחזקת בשל עברו המכביד של העורר (שהורשע בעבר בביצוע עבירות אינוס ומעשה סדום ותלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין איומים ותקיפת בת זוג).
4. לטענת העורר שגה בית המשפט עת ראה לנכון לאמץ את גרסת המתלוננת, חרף סתירות שנפלו בגרסתה אל מול גרסת אמה. לפי גרסתו של העורר הוא קיים יחסי מין בהסכמה עם המתלוננת, שבחרה להעליל עליו בהמשך עלילת שווא בשל הפחד שלה פן תיוודע התנהגותה הפסולה לבני משפחתה.
5. המשיבה סומכת ידה על קביעותיו של בית המשפט המחוזי המבוססות, לשיטתה, על תשתית ראייתית איתנה. לטענתה, ככל שנפלו סתירות בגרסת המתלוננת הקטינה, אלה תתבררנה בהליך העיקרי. המשיבה עומדת על מסוכנותו האינהרנטית של העורר; על מצבה הנפשי הקשה של המתלוננת; על העבירה הנוספת המיוחסת לעורר בכתב האישום, המעידה על העדר מורא מגורמי החקירה; ועל עברו המכביד.
6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי עת קבע כי הוכחה תשתית מספקת לכתב האישום והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. החלטת בית המשפט המחוזי סדורה ומפורטת ומצדיקה את התוצאה שאליה הגיע.
7. יחד עם זאת, לא למותר לציין כי הטענות שאותן העלה העורר, ובפרט נגד מהימנותה של גרסת המתלוננת, תתבררנה כדבעי במסגרת ההליך העיקרי בתיק.
8. בשלב זה, בו מדובר במתלוננת קטינה שהתלוננה אך לפני כחודש וחצי, שלכאורה נאנסה פעמיים על ידי העורר ושמביעה חשש מפניו; ובהתחשב בחזקת המסוכנות שקמה נגדו - המתחזקת לנוכח עבירת האישום השני ועברו המכביד - אין מקום לשקול חלופת מעצר.
9. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, כ"ח בכסלו התשע"ו (9.12.2015).

ש ו פ ט

